

[Hjortnæs]

Vi har på baggrund af de private lovfor-
slag behandlet spørgsmålet om registertilsyn-
nets kompetence i forbindelse med de offent-
lige myndigheders kompetence til at oprette
og anvende EDB-registre. Der er i udvalget
enighed om, at registertilsynet bør oprettes
og fungere som en myndighed, der er fuld-
stændig uafhængig af regeringen og forvalt-
ningen. Men der er altså delte meninger om,
hvorvidt dette uafhængige organ endeligt
skal kunne forbyde myndighederne inden for
den offentlige forvaltning at anvende elektro-
nisk databehandling på de registre, som det
findes påkrævet at oprette.

Jeg kan også her tilslutte mig regeringens
forslag om, at ansvaret for at træffe beslut-
ning om oprettelse af sådanne registre i sid-
ste instans bør være placeret hos den politisk
ansvarlige minister. Jeg mener, at registertil-
synet herved vil få en langt friere stilling og
dermed i realiteten få muligheden for at øve
en mere dybtgående indflydelse på beslut-
ningsprocessen, end det ville være muligt,
såfremt tilsynet stod med det endelige an-
svar.

Der er i udvalget enighed om, at der i vi-
dest muligt omfang bør gives den enkelte
borger ret til at få oplyst, hvad der er regi-
streret om ham. Vi har i udvalget drøftet,
hvilke muligheder der kan findes for at sikre,
at den registrerede ved, hvilke registre han er
optaget i, således at han kan få mulighed for
at udøve sin ret til registerindsigt. Det mest
hensigtsmæssige vil være en ordning, hvoref-
ter der kun bliver givet underretning om op-
tagelse i de tilfælde, hvor den registrerede
ikke på anden måde må forventes at vide, at
han er registreret, og hvor han på grund af
de registrerede oplysningers karakter har en
virkelig interesse heri.

En generel underretningspligt som foreslå-
et bl. a. af det radikale venstre under æn-
dringsforslag nr. 21 synes i den forbindelse
at være for vidtgående. Ordningen vil medfø-
re, at der også skal gives underretning om
optagelser, som den registrerede allerede har
kendskab til, og om optagelser i rent tekniske
registre såsom journalnøgler o. lign., som jo
kun indeholder få og uinteressante oplysning-
er ud over identifikationsoplysningerne. Jeg
er bange for, at denne strøm af overflødige
og for den registrerede ligegyldige underret-
ninger vil kunne drukne de få underretning-
er, som virkelig ville kunne være af betyd-

ning for den registrerede. Jeg foretrækker
derfor de ændringsforslag, der er fremsat af
justitsministeren, hvorefter det ud fra en kon-
kret vurdering afgøres, om der bør fastsættes
regler om underretning af den registrerede
om optagelsen.

I udvalget har der været enighed om, at
det offentlige ikke bør kunne registrere mere,
end hvad der skal til for at kunne udøve de
forvaltningsopgaver, som er pålagt dem, på
en forsvarlig måde. Uenigheden på dette om-
råde består vel nærmest i, at det er vanskeligt
rent lovteknisk at foretage en tilstrækkelig
præcis angivelse af grænserne for, hvad der
må registreres.

Jeg finder dog ikke, at det er muligt at
foretage en strammere afgrænsning end den,
der er foreslået i lovforslagets § 9, stk. 2. Æn-
dringsforslaget under nr. 15, hvorefter sensi-
tive oplysninger kun må registreres med sam-
me samtykke fra den registrerede – hvilket f.
eks. ville indebære, at en patient skulle give
samtykke til, hvad der blev optegnet om ham
i sygejournalerne, og at personer selv skulle
kunne afgøre, hvorvidt de ville optages i
strafferegisteret – finder jeg ikke er en reali-
stisk løsning.

Vi har i udvalget beskæftiget os indgående
med problemet om myndigheders adgang til
at videregive oplysninger, herunder navnlig
de særlig sensitive oplysninger, til andre
myndigheder. Dette spørgsmål er meget
kompliceret og ikke et problem, der specielt
angår EDB-registrerede oplysninger; det ved-
rører alle oplysninger, der er registreret hos
en offentlig myndighed. Jeg finder derfor
ikke, det er hensigtsmæssigt, at der gennem-
føres en særlig regulering i denne lov, og me-
ner, at de foreslåede regler i lovforslaget bør
gennemføres. I øvrigt skal jeg henvise til de
bemærkninger, der er gjort i betænkningen.

Sammenfattende vil jeg anføre, at udvik-
lingen på registerområdet går så stærkt, at
det ville være urimeligt at forvente, at den
lovgivning, som vi her står over for at gen-
nemføre, skulle kunne tage højde for denne
udvikling i al fremtid. Det må forventes, at
loven vil skulle justeres i takt med udviklin-
gen. Det er derfor vigtigt, at det i loven om
offentlige myndigheders registre er blevet
præciseret, at registertilsynets beretninger
skal afgives direkte til folketinget, således at
vi her kan få lejlighed til at overveje, om den